

community

The New Apostolic Church around the world

03/2018/LV

Aprīņa apustulis Bernds Koberšteins pelnītā atpūtā

Ievadraksts: sajūsmināties
par Jēzu Kristu

Dievkalpojums: ar Jēzu pa
ūdens virsu iet

Baznīcas mācība: no žēlas-
tības izredzēti – kāpēc?

New Apostolic Church
International

Sajūsmināties par Jēzu Kristu

Attēls: Starptautiskā Jaunapustuliskā baznīca

Mīļie ticības brāļi un māsas,

evaņģēlijs aptver Dieva pestīšanas plānu Jēzus piedzimšanā, Viņa krusta nāvē, Viņa augšāmcelšanos un atkal atnākšanu. Ticība Jēzum Kristum un piedzimšana no ūdens un gara ir ceļš pretī ilgstošai kopībai ar Dievu. Tas ir evaņģēlijs, tā ir labā vēsts.

Šo evaņģēliju mēs vēlamies nodod tālāk mūsu bērniem un tuvākajiem. Jā, mēs esam izredzēti un sūtīti kā kristieši nest tālāk šo uguni. Bet tas notiek tikai tad, ja šī uguns – degšana par Jēzu Kristu - ir arī mūsu sirdīs. Tai ir jāpārlec no mūsu sirdīm uz citām, citādi tas nedarbojas. Kā tas vispār ir iespējams?

Mēs vēlamies paši vairāk nodarboties ar evaņģēliju. To veicina Dieva mīlestība pret cilvēkiem, darot to lielāku un saprotamāku.

Mēs vēlamies runāt par evaņģēliju ar mūsu bērniem un mūsu tuvāko. Tad viņi uzzina par Dievu, mūsu pieredzi un par lielisko nākotni.

Mēs vēlamies lūgt kopā ar mūsu bērniem un tuvāko. Lūgšanā mēs piedzīvojam, ka Dievs ir klātesošs. Dievs dzird, un Dievs atbild.

Tas dažkārt prasa laiku, sevis pārvarēšanu un zināmas pūles. Bet, lūdzu, palīdziet nest tālāk šo uguni. Veltiet laiku, lai šo uguni aiznestu tālāk jūsu bērniem un tuvākajam.

Dieva mīlestība pret visiem cilvēkiem sajūsmina mūs! Sajūsmināsim, stāstot par Dieva mīlestību, arī mūsu bērnus un tuvākos!

Sirsnīgi sveicot jūs un novēlot Dieva svētību jūsu sarunās par Jēzu Kristu,

jūsu

Žans Luka Šneiders

Kopā ar Jēzu iet pa ūdens virsu

Saistībā ar „Jauniešu konvenciju” apriņķa apustulis Džons Krīls 2018. gada 16.-18. februārī tikās ar 14 līdz 35 gadus veciem jauniešiem no sava darba apgabala.

Mateja 14, 29

*„Un viņš sacīja: nāc! Un Pēteris izkāpa
no laivas, gāja pa ūdens virsu un nāca
pie Jēzus.”*

Mīlie brāļi un māsas, tas ir kaut kas īpašs šeit atrasties un piedzīvot dievkalpojumu tik brīnišķīgā un lielā lokā. Es apzinos, ka jūs mani neredzat. Pat uz ekrāna daudzi no jums redz tikai vienu tumšu punktu un nevar atpazīt mani. Mēs esam pārāk tālu cits no cita.

Šī aina parāda, kā es šorīt jūtos. Kad es, domājot par Dieva klātesamību mūsu vidū, jūs redzu, es jūtos ļoti mazs un niecīgs un apzinos, ka esmu tikai neliels darbarīks Dieva rokās. Un es vēlos tāds arī palikt. Taču tā ir mūsu vēlme un pārliecība, ka Jēzus Kristus ir mūsu vidū. Un to var piedzīvot visi: Jēzus nav tālu no manis, Viņš ir tieši pie manis. Pat šodien, kad esam kopā vairāki tūkstoši, Jēzus ir mums ļoti tuvu.

Kad Jēzus nonāca Jērikā, Viņu tur sagaidīja liels cilvēku pūlis. Tur bija arī kāds vīrs vārdā Caņejs. Viņš vēlējas redzēt Jēzu, taču bija maza auguma. Šo vīru citi cilvēki nemilēja,

jo viņš savā rīcībā nebija godīgs. Neviens viņu neievēroja. Taču, kad Jēzus ienāca pilsētā, Viņš ieraudzīja šo vīru. Viņš zināja, ka citi cilvēki Čaķeju nicināja. Bet Jēzus ienāca viņa namā.

Pie Betzatas diķa kāds vīrs gulēja jau 38 gadus un gaidīja. Neviens cilvēks nerūpējās par viņu, visi to ignorēja. Jēzus uzlūkoja šo citu aizmirsto vīru pavisam cieši un dziedināja viņu.

Kādu dienu Jēzus novēroja templī cilvēkus upurējot un redzēja kādu atraitni, kura ziedoja divas sudraba monētas. Citu cilvēku priekšā šis upuris bija niecīgs, maznozīmīgs. Taču Jēzus redzēja un teica citiem, cik liels bija šis atraitnes upuris.

Mani mīļie brāļi un māsas, varbūt kādam no jums ir sajūta: „Es tiešām neesmu daļa no šīs kopības. Es jūtos atstumts, nenovērtēts.” Bet Jēzus tevi redz, Viņš grib nākt un svētīt tevi. Citi varbūt domā: „Neviens nedomā par mani. Citi neuztver mani nopietni. Es lūdzu pēc palīdzības, taču nekas nenotiek.” Es saku jums: jūs neesat aizmirsti, Jēzus nāks un palīdzēs jums.

Mīļie jaunieši, brāļi un māsas, varbūt jums ir sajūta: „Ak, mans pienesums Dieva darbā ir nenozīmīgs. Viņš to pat nepamanīs. Neviens nepateiks par to paldies. Tam, ko es daru, nav nekādas nozīmes.”

Jēzus uzlūko katru kalpošanu un katru upuri. Caur Svēto Garu Viņš saka jums: daudz nelauzi galvu. Es redzu, ko tu esi manā labā darījis, un Es par to tevi svētīšu. Visus mūs, kas šodien esam agri sapulcējušies šajā vietā, Jēzus pazīst personiski un vēlas ipašā veidā svētīt.

Es esmu nolasījis pantu no kāda notikuma, kas jums visiem ir zināms, - kad mācekļi bija jūrā un uznāca vētra. Sacēlās stiprs vējš, un laiva tika mētāta šurpu turpu. Tad viņi redzēja, ka kāds iet pa ūdens virsu. Viņiem tiešām kļuva bail. Kas te notiek? Jēzus tūlīt teica: „Turiet drošu prātu, es tas esmu. Nebīstieties.” Pēteris viņam atbildēja: „Kungs, ja Tu tas esi, tad liec man nākt pie Tevis pa ūdens virsu.” Un tad seko šodienas nolasītais vārds: „Un Viņš teica: nāc! Un Pēteris izkāpa no laivas, un gāja pa ūdens virsu pie Jēzus.”

Tā ir skaista aina mūsu pestīšanai - Jēzus sauc mums: „Nāc!” Kopš grēkā krišanas Dievs aicina visus cilvēkus: „Nāciet pie Manis, lūdzu. Es vēlos jūs vest mūžīgā kopībā ar mani.” Tas ir Dieva aicinājums cilvēkiem: lūdzu, nāciet! Tas nav kāds abstrakts sauklis, bet gan ļoti personisks. Dievs aicina katru cilvēku: „Lūdzu, nāc pie Manis!” Šis aicinājums ir spēkā arī jums: brāļi un māsas, nāciet pie Jēzus. Viņš vēlas tevi un mani vest mūžīgā kopībā ar Viņu.

Šodien Jēzus saka jums: „Nāc, Es vēlos būt tagad un šeit kopībā ar tevi.” Vai runājot šodienas devīzes vārdiem: „Nāciet, Es vēlos jūsos dzīvot. Ļaujieties, lai Es būtu daļa no jūsu dzīves un domām. Nāciet tuvāk!”

Šis nav ne kādas organizācijas, ne jūsu vecāku aicinājums: pats Jēzus Kristus jūs sauc - tieši tevi un tevi, un tevi: „Nāc! Es vēlos, lai tu ienāktu Manā valstībā. Nāc, es vēlos būt kopā ar tevi! Nāc, tu man esi vajadzīgs! Nāc un kalpo Man!” Šis Jēzus aicinājums ir spēkā jums visiem un katram atsevišķi.

Šis aicinājums sasniedza arī Pēteri, un viņš tam sekoja. Pēterim bija jāpaveic kaut kas neiespējams, skatoties no

*Ja tu vēlies nākt pie Jēzus,
tev ir jāseko Viņa piemēram
un jādara tas, ko Viņš darīja, - tas
ir izšķirošais.*

40 000 dalībnieku sapulcējās Keiptaunas stadionā uz koncertu, priekšnesumiem un dievkalpojumu.

cilvēka viedokļa, viņam bija jāiet pa ūdens virsu. Taču Jēzus teica Pēterim: „Nāc!” Pēterim bija jādara tas, ko teica Jēzus, viņam bija jāseko Tā piemēram.

Brāļi un māsas, šis ir ļoti svarīgi - ja mēs uzklausām Jēzus aicinājumu un vēlamies nākt pie Viņa, mums ir tikai viens ceļš: mums ir jāseko Jēzus piemēram, mums ir jādara tas, ko Jēzus vēlas un ko Viņš saka! Nav pietiekami tikai lūgt un upurēt. Ja tu vēlies nākt pie Jēzus, tev ir jāseko Viņa piemēram, un tas ir izšķirošais - darīt to, ko Viņš ir darījis.

Es zinu, skatoties no cilvēka viedokļa, tas nav iespējams. Bet Pēteris zināja: ja Jēzus man to pavēlēja, tad es to varu izpildīt. Ko nozīmē darīt to, ko Jēzus ir darījis, un sekot Viņa piemēram? Savas zemes dzīves laikā Jēzus ticās pēc viena mērķa: Viņš vēlējās atkal atgriezties pie sava Tēva debesīs. Viss pārējais Viņam bija otršķirīgs. Viņš gribēja izpildīt savu uzdevumu un atgriezties pie Tēva. Tā bija absolūta prioritāte.

Ja mēs gribam nākt pie Jēzus, mums ir jāizvirza prioritātes. Mūsu prioritāte ir ieiet Dieva valstībā. Tas mums ir svarīgākais, tas ir ceļš, kuru mēs labprāt ejam.

Jēzus bija paklausīgs. Neatkarīgi no tā, kas notika, Viņš pildīja sava Tēva gribu visās situācijās un apstākļos. Nekas un neviens nevarēja atturēt Jēzu no tā, ko Dievs no

Viņa gaidīja. Sekot Jēzus piemēram nozīmē būt Dievam paklausīgam neatkarīgi no notiekošā - visās situācijās un apstākļos. Mēs ievērojam Dieva baušļus, un te nevar būt nekādu diskusiju vai kompromisa - tā ir Dieva griba, un to es pildu. Punkts!

Jēzus bija pilns mīlestības, un Viņš mīlēja cilvēkus tādu, kādi tie bija. Sekot Jēzus piemēram nozīmē, ka mīlestībai ir augstākā prioritāte. Mēs vēlamies mīlēt katru. Tāpat Jēzus bija gatavs viennēr piedot. Viņš piedeva pat saviem ienaidniekiem. Un mēs vēlamies sekot Viņa piemēram. Protams, tas nozīmē cīņu, tas nav tik vienkārši. Taču mēs ticamies spēt piedot visu ikvienam, arī mūsu ienaidniekiem.

Un vēlreiz - no cilvēku viedokļa tas izskatās neiespējami. Bet ar Dieva palīdzību un tāpēc, ka Jēzus gaida to no mums, jo Viņš dod mums arī nepieciešamo spēku, mēs esam spējīgi to paveikt. Uzticēsimies Viņam! Viņš nepieprasa no tevis neiespējamo. Ja Viņš tev kaut ko lūdz, tad arī palīdz. Tev tikai jāgrib!

Situācija tomēr ir arī riskanta, un tāpēc es apbrīnoju Pēteri. Viņš uzdrošinājās, izkāpa no laivas un nostājās uz ūdens. Mēs zinām, ka Pēteris, būdams zvejnieks, bija arī labs peldētājs. Kāds cits stāsts to apstiprina. Taču tādos apstākļos, kad ir lieli viļņi un stiprs vējš, tas ir bīstami

Mūsu mīlestība uz Kungu ir tas, kas motivē mūs būt paklausīgiem Viņam.

dzīvībai. To viņš zināja - briesmas noslikt bija lielas. Tātad, ignorējot šīs briesmas, viņš uzņēmās risku.

Mīļie brāļi un māsas, sekošanai Kristum ir savas sekas. Daudzi vilcinās sekot Kristus piemēram, paklausīt Viņa likumiem, mīlēt un piedot, jo tam visam ir sekas. Tam, kurš ir paklausīgs Kristum un Viņam seko, dažkārt ir maz prieka dzīvē vai ir jāsamierinās ar mazumiņu. Reizēm tam, kurš vienmēr ievēro bauslibu, ir mazāk naudas, prieka, slavas vai panākumu. Ja mēs vēlamies palikt pie Jēzus un dzīvot Viņā, pastāv iespēja, ka mēs saņemsim daudz mazāk nekā citi. Taču mēs vēlamies riskēt Jēzus dēļ.

Kāds varētu teikt: „Jā, bet tas ir nedroši. Jūs vienmēr mums mācāt: ir jāpiedod, mēs neatbildam vardarbībai ar vardarbību, bet gan ar piedošanu. Līdz ar to pastāv iespēja, ka mūs uzskatīs par vājiem.” Jā, tā ir šai pasaulē, kurā mēs dzīvojam. Tas, kurš grib piedot, citu acīs izskatās vājš, kā tāds, kuram nav cita risinājuma, kurš nevar atbilst, nevar pretoties un atbildēt ar to pašu. Pasaulei piedošana ir vājības pazīme. Un dažreiz mūs uzskata par vājiem, jo mēs vēlamies piedot. Tomēr uzņemsimies šo risku un sekosim Jēzus piemēram!

Daži droši vien tagad sacīs: „Nu, jā, bet es dažkārt nevaru būt paklausīgs, mīlēt visus, būt vienmēr uzticams un visiem spējīgs piedot. Ja es neizturēšu līdz beigām, es visu pazaudēšu. Es ne tikai netikšu Dieva valstībā, bet arī nebūšu līdz galam izdzīvojis savu zemes dzīvi. Es būšu zaudētājs.” Jā, tas ir risks, bet mums tas ir jāuzņemas.

Mīļie brāļi un māsas, vēlreiz - mēs vēlamies riskēt un sekot Jēzum. Šo apņemšanos es novēlu mums visiem. Tu to nenožēlosi, jo Jēzus ir uzticams, Viņš palīdzēs tev. Viņš svētīs tevi un ievēdīs savā valstībā. Un tur tev būs daļa pie Viņa godības, tu valdīsi kopā ar Viņu. Tāpēc ir vērts palikt uzticamam Jēzum. Riskē, lūdzu, un tu to nenožēlosi.

Aprīņa apustulis Michael Deppner (Kongo DR)

Aprīņa apustulis Rüdiger Krause (Ziemeļaustrumvācija)

Aprīņa apustulis Tshitshi Tshisekedi (Kongo DR)

Aprīņa apustulis John L. Kriel (Dienvidāfrika)

Pēteris riskēja. Viņš izkāpa no laivas, un notika brīnums - viņš varēja iet pa ūdens virsu kā Jēzus! Kāpēc? Jo bija svarīga viņa motivācija. Viņš neteica pārējiem laivā: „Hei, paskatieties! Es jums parādīšu kaut ko vienreizīgu.” Viņš neskrēja pa ūdeni, lai izpatiktu pārējiem. Ar to viņš nevēlējās citiem parādīt: redz, es esmu labāks par jums. Tādas domas viņam nemaz nenāca prātā.

Viņa vienīgā doma bija: „Es vēlos sekot Jēzum.” Tā bija viņa motivācija. Viņam bija vienalga, ko citi domāja par viņu. Viņam bija vienalga, ka viņš paveic kaut ko neierastu. Viņa vienīgā vēlme bija: es vēlos būt pie Jēzus, tāpēc es daru to, ko Viņš saka.

Mīlie brāļi un māsas, ja mēs turam Kunga baušļus, ja mēs esam uzticami Kristum, tad mēs to nedarām tāpēc, lai parādītu citiem, ka esam labāki cilvēki. Mēs nevēlamies būt labāki kristieši par citiem. Mēs nevēlamies nevienam iespaidot. Pamatā jābūt atziņai, ka bez Jēzus mēs nespēsim neko paveikt. Mēs esam par vāju.

Mūsu mīlestība uz Jēzu ir tas, kas motivē mūs būt paklausīgiem. Ja mēs mīlam Jēzu Kristu, tad darām to, ko Viņš grib. Ja mēs mīlam Dievu un vēlamies būt kopībā ar Viņu, tad esam paklausīgi un savu dzīvi pakārtojam evaņģēlija mācībai. Tā ir mūsu motivācija. Kamēr tas tā ir, Jēzus palīdz mums paveikt to, kas mums liekas neiespējams. Ja mēs gribam būt labāki nekā citi vai vēlamies tos iespaidot, tad mēs to nepaveiksim. Bet, ja mūsu motivācija ir tīra, mūsu vēlme ir nākt pie Jēzus un palikt kopībā ar Viņu, tad Dievs mums palīdzēs. Cilvēkam vienam nav iespējams tas, kas iespējams kopā ar Jēzu.

Jūs jau zināt, kā šis notikums ar Pēteri beidzās. Viņš izkāpa no laivas, gāja pa ūdens virsu, pēkšņi kāda man nezināma iemesla dēļ paskatījās uz viņiem un nobijās. Viņš sāka grimt un bija tuvu nāvei. Pēdējā brīdī viņš iesaucās: „Kungs, palīdzi man!” Jēzus izstiepa roku, satvēra viņu un jautāja: „Mazticīgais, kāpēc tu šaubījies?”

Šis notikums ir interesants no Jēzus viedokļa. Viņam viņi un vējš nelikās pietiekams iemesls, lai Pēteris nevarētu aiziet līdz Viņam. Vienīgā problēma šeit bija šaubas, Pētera mazticība. Grūtākais visā šajā lietā nebija ne viņi, ne vējš, bet gan ticības trūkums.

Mīlie brāļi un māsas, protams, mums ir ciešanas un bēdas. Mums ir jānes arī upuris, un dažkārt mēs palaižam garām lietas mūsu ticības, mūsu uzticēšanās Jēzum Kristum dēļ. Bet šīs ciešanas nav mums bīstamas. Tās nevar mūs atturēt ieiet Dieva valstībā. Briesmas nenāk no ārpuses; tās nāk no iekšpuses. Ja mēs kļūstam vāji ticībā, situācija kļūst bīstama.

Ja mēs vairs neuzticamies Jēzum un izšķīramies, ka to, ko Viņš vēlas no mums, mums nav iespējams paveikt, situācija kļūst draudīga. Kad mūsu ticība kļūst vāja, kad mēs vairs neticam Jēzus apsolījumam, mēs jautājam sev: vai tam visam ir kāda jēga? Vai mums būtu no šī vai tā jāatsakās? Vai tiešām mēs par to saņemsim atalgojumu Dieva valstībā, ja mēs paļausimies uz Jēzu un Viņa apsolījumu? Tādā gadījumā mēs kļūsim vāji. Taču mēs vēlamies palikt stipri ticībā.

Protams, laiku pa laikam notiek kas slikts, un jūs varat būt droši, ka arī es neesmu izņēmums, ka mēs dažkārt kritam, kļūstam vāji, grēkojam un nedarām to, ko Jēzus no mums

sagaida. Tad mēs redzam, cik esam vāji. Dažkārt zaudējam drosmi un sakām: „Ak, es to nekādi nepaveikšu.”

Brāļi un māsas, varbūt mūsu vidū ir brālis vai māsa, kurš tagad teiks: „Es to nekad nepaveikšu. Es neesmu pietiekami labs, pietiekami uzticams.” Bet tu vari sasniegt savu mērķi. Runā ar Jēzu un saki Viņam: „Es tomēr vēlos to sasniegt. Es vēlos palikt uzticams. Es tiecos pēc kopības ar Tevi. Lūdzu, palidzi man.” Un Jēzus to darīs, Viņš stiprinās tavu ticību. Bet tev ir jānes sirdī šī vēlme tāpat kā Jēzum, kad Viņš vēlējās nokļūt atpakaļ pie Tēva.

Visi, kuri patiesi vēlas ieiet Dieva valstībā un ir gatavi sekot Jēzum, saņems spēku un žēlastību, kas tiem ir nepieciešams. Paļaujies uz Jēzu. Klausī Viņa aicinājumam. Viņš pats aicina: „Nāc!” Atbildi uz šo aicinājumu un rīkojies, kā to darīja Jēzus. Dzīvo Viņa un izdzīvo Viņu. Kaut arī dažreiz tas liekas neiespējami, tas ir paveicams. Ja mīlestība uz Jēzu ir jūsu motivācija, Jēzus sniegs jums spēku, kas ir nepieciešams, lai ieietu Viņa valstībā. Un tad jūs būsit

kopībā ar Viņu un ne tikai debesīs. Jau šeit jūs piedzīvosiet, cik brīnišķīgi ir kopā ar Jēzu dzīvot un Viņu izdzīvot. Āmen.

PAMATDOMAS

Mēs bez kavēšanās ejam sekošanas ceļu, kas ved pie Kunga.

Mūsu sekošana ir atbilde uz Kunga aicinājumu. Mēs esam gatavi nest upuri, jo mēs mīlam un paļaujamies uz Dievu. Pats Dievs dara mūs spējīgus palikt uzticamiem līdz mūsu mērķa sasniegšanai.

Mācot pateikties

Attēls: Papua-Jaungvinejas Jaunapustuliskā baznīca

Vienmēr par visu būt pateicīgam? „Nereāli,” saka pirmapustulis Žans Luka Šneiders. Un paskaidro, kā to īstenībā saprast – tālāk lasāmas pamatdomas no 2017. gada 1. oktobra dievkalpojuma Portmorsbi (Papua-Jaungvineja).

„Dievs neprasa no mums, lai mēs visu laiku no visas sirds un priecīgi dziedātu „aleluja!”” saka pirmapustulis. „Nē, mums ir jāpateicas Jēzus Kristus vārdā.”

Pateikties par pestīšanu, ko paveicis Jēzus Kristus un kas ir spēkā visos laikos:

- pagātnē: „Aiz mīlestības Viņš ir atdevis savu dzīvību par mums. Ja mums ir jācieš, mēs zinām: arī Jēzus ir cietis. Tā mēs varam arī grūtās situācijās pateikties par Viņa mīlestību.”
- tagadnē: „Viņš piedod mūsu grēkus. Neatkarīgi no tā, ko mēs esam izdarījuši, mēs varam vienmēr nākt pie Viņa.”
- nākotnē: „Viņš vēlas dalīt ar mums savu godību, ko Viņam devis Tēvs. Šī godība būs tik liela, ka mēs vairs neatcerēsimies par mūsu ciešanām, kuras būs piedzīvojuši uz zemes.”

Visos laikos pateikties Kristus vārdā nozīmē sekot Viņam vārdos un darbos:

- pazemībā un ticībā: „Mēs esam pateicīgi, ka mūsu pestīšana ir atkarīga tikai no pazemības un ticības un nevis no gudrības un bagātības. Ne visi no mums var teikt, cik izglītoti, cik gudri viņi ir. Taču mēs visi varam būt pazemīgi, un mēs visi varam ticēt.”

- lūgšanā: „Mēs esam pateicīgi, ka Svētais Gars ir tas, kas māca mūs, kā lūgt. Un mums ir garantija, ka to, ko mēs lūgsim, ko Jēzus būtu lūdzis, to tad arī mēs saņemsim.”
- piedošanā: „Mēs esam pateicīgi par žēlastību, ko Jēzus mums vienmēr dāvā, un akceptējam, ka to pašu vienlaicīgi saņem arī grēcinieks. Mēs esam laimīgi, ja Dievs pieņem grēcinieku.”
- spējā uzticēties: „Mēs esam pateicīgi, ka neviens, neviens gars, nekādi apstākļi nevar mūs piespiest šaubīties par Jēzu Kristu. Tik ilgi, kamēr es vēlos palikt pie Jēzus, mani neviens spēks un vara nevar piespiest Viņu atstāt.”
- neatlaidībā: „Jēzus ir mūs pasaucis Viņam kalpot. Mēs vēlamies šo uzdevumu paveikt līdz beigām.” Jo „visas lietas kalpo par labu tiem, kuri mīl Dievu un ir aicināti pēc Viņa padoma.”

„Tādā veidā mēs varam vienmēr pateikties Dievam par visām lietām,” skaidri akcentē pirmapustulis Šneiders. „Mēs esam pateicīgi, jo Dievs mīl mūs. Mēs esam pateicīgi, jo esam svētīti un Dievs atbild uz mūsu pateicību un vēl vairāk svētī mūs.”

LABAIS GANS

PĒC 23. PSALMA

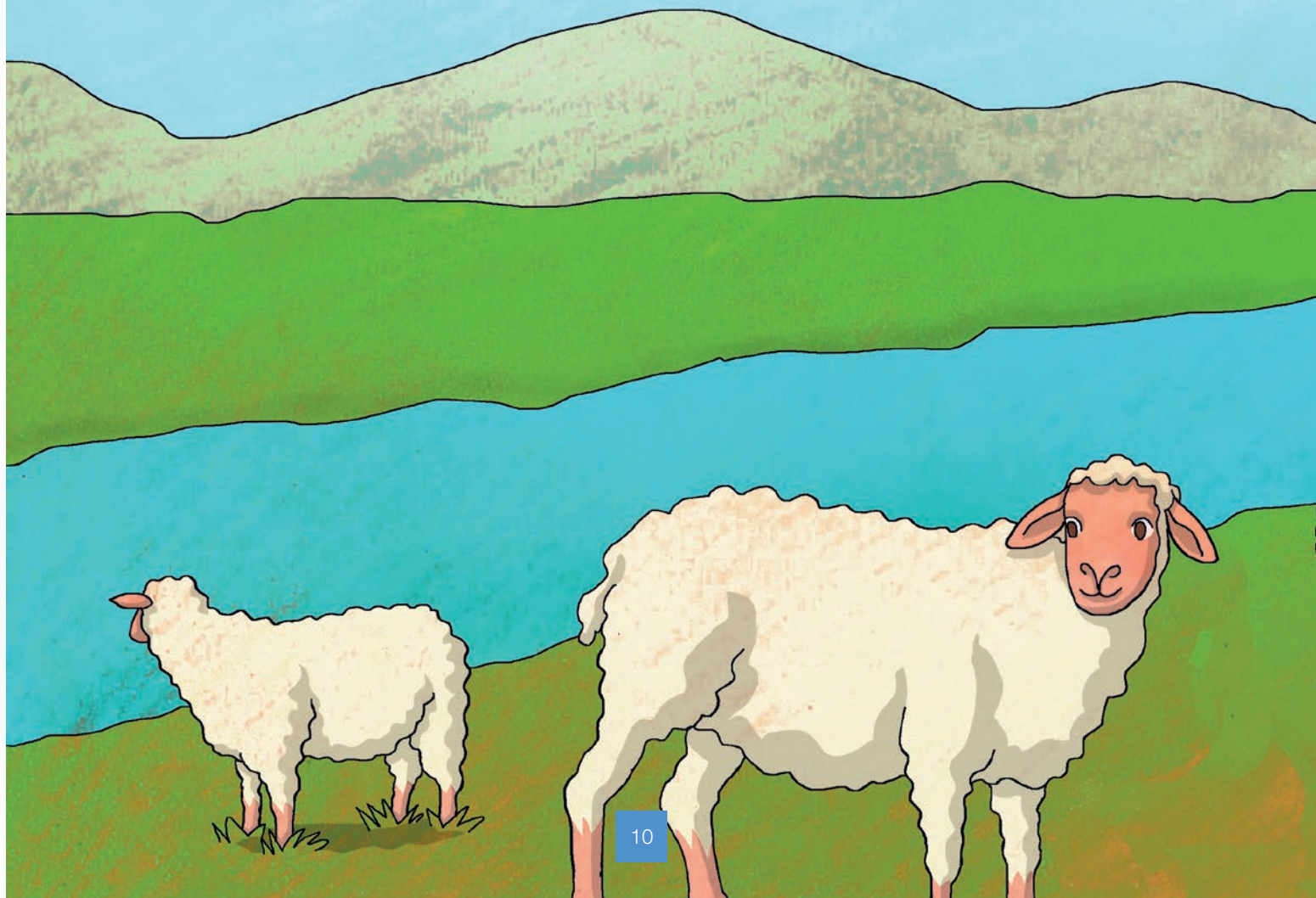
Psalmi ir vārsmoti teksti, kuri tiek nodziedāti, tātad - dziesmu teksti. Par dažiem psalmiem tiek pieņemts, ka tos ir sacerējis ķēniņš Dāvids - arī par 23. psalmu. Šajā psalmā Dāvids akcentē paļāvību uz Dievu.

Tas Kungs ir mans gans,
man netrūkst nenieka.

Viņš man liek ganīties zāļainās
ganībās un vada pie skaidra
ūdens.

Viņš atspirdzina manu dvēseli.

Viņš ved mani pa taisnības
ceļiem sava vārda dēļ.

Jebšu es arī staigāju tumšā
ielejā, taču ļaunuma nebīstos;
jo Tu esi pie manis, Tava gana
vēzda un gana zizlis mani
iepriecina.

Tu klāj man galdu, maniem
ienaidniekiem redzot.
Tu svaidi ar eļļu manu galvu,
mans kauss ir piepildīts līdz
malai pilns.

Tiešām, labums un žēlastība
mani pavadīs visu mūžu, un
es palikšu tā Kunga namā
vienumēr.

APMEKLĒJOT DŽULIO SANTUANDRĒ PILSĒTĀ BRAZĪLIJĀ

Es esmu Džulio, man ir divpadsmit gadu, un es dzīvoju 700 000 iedzīvotāju lielajā Santuandrē. Pilsēta atrodas Sanpaulu štatā. Es apmeklēju pamatskolas sesto klasi, te jūs redzat mani kopā ar skolas biedriem un manu jaunāko brāli kādā no grāmatu tirgiem.

Mans mīļākais priekšmets ir matemātika, es jau esmu pat piedalījies matemātikas olimpiādē! Divas reizes es biju trešais labākais un par to saņēmu medaļu.

Manu suni sauc Skubijs Dū. Ar viņu man ir tikai trīs fotogrāfijas, jo suni sabrauca autobuss, kad viņam bija divi gadi. Taču, par laimi, viņš izdzīvoja!

Mans vaļasprieks ir skeitošana jeb braukšana ar skrituļdēli. Divas reizes nedēļā es eju uz treniņiem un piedalos arī skeitošanas meistarsacīkstēs.

Lieldienās mēs, brazīlieši, labprāt ēdam pacocu. Šo saldumu taista no zemesriekstiem un cukura.

Turklāt es mācos spēlēt klavieres. Tas sagādā man daudz prieka. Es ceru, ka vēlāk varēšu spēlēt dievkalpojumos savā draudzē.

Es tiku kristīts un apzīmogots Santuandrē draudzē. Šai draudzei ir liela nozīme manā ģimenē. Mana vecvecmamma iepazīna Jaunapustulisko baznīcu, kad viņai bija 17 gadu. Kopā ar viņu arī mans vecvectēvs apmeklēja šo baznīcu un kļuva ticīgs. Viņi arī tika salaulāti šajā draudzē. Abi divi jau ir mūžībā. Viens no viņu pieciem bērniem ir mana oma Edna, un viņa ņēma līdzi uz baznīcu savu vīru Hosē Antonio. Šodien

viņš ir apustulis. Mūsu ģimenes stāsts turpinās: arī mans tētis ar manas mammas palīdzību iepazīna jaunapustulisko ticību un tika apzīmogots. Mana māmiņa vada kori draudzē.

Šeit pie mums ciemos ir oma un opis, citādi mājās mēs esam tikai četri: mans tētis Fabio, mana māmiņa Laisa, es un mans brālis Rauls. Starp citu, es izvēlējos viņa vārdu. Viņu sauc tāpat kā mūsu apriņķa apustuli Raulu Montes de Oca, kuru es ļoti mīlu.

Katru svētdienu pēc dievkalpojuma es apmeklēju reliģijas mācību. Mums ir ļoti mīļa skolotāja Karolīna.

Viņa mums ieteica dievkalpojuma laikā rakstīt piezīmes par sprediķi pie altāra. Tas palīdz mums uzmanīgi ieklausīties Dieva vārdā.

Attēls: Marcel Felde

Izredzētība – no piedāvājuma līdz uzdevumam

No žēlastības izredzēts – kāpēc? Tam nav atbildes. Jo jautājumam būtu jāskan tā: kādam nolūkam izredzēts? Pirmapustulis Žans Luka Šneiders iztirzā vienu no centrālajiem baznīcas jautājumiem.

„Bet tu, Israēl, mans kalps, tu, Jēkab, ko Es izredzēju, mana mīļā Ābrahāma dzimums un atvase, (..) nebisties, jo Es esmu ar tevi; neatkāpies, jo Es esmu tavs Dievs. Es stiprinu tevi, Es tev arī palīdzu, Es tevi uzturu ar savas taisnības labo roku.” (Jesajas 41, 8.10)

Caur pravieti Dievs vērsās pie Izraēla tautas, lai atgādinātu par tās izredzētību un apstiprinātu savu uzticību tai. Šis vārds ir spēkā arī Dieva jaunās derības tautai.

Ne tikai savai pestīšanai

Par dievišķo izredzētību mūsu katehismā ir teikts: „Izredzētība ir pamatota ar Dieva gribu, kad atsevišķu cilvēku vai cilvēku grupu Dievs izredz kādam noteiktam mērķim un līdz ar to uzņemas atbildību par to.” (KNK 4.5)

Izredzētība ir Dieva pilnīga, neatkarīga izvēle. Dievs izredz tos cilvēkus, kurus Viņš grib un kad grib, neatkarīgi no cilvēka vēlmes vai centieniem (Romiešiem 9, 14–17),

- no vienas puses, cilvēka pestīšanai,
- no otras puses, lai tie līdzdarbotos pestīšanas plānā.

Cilvēks nevar savu izredzētību ne saprast, ne arī nopelnīt; viņam tas ir jāpieņem.

Pavisam citādi, nevis automātiski

Noa tika izredzēts no Dieva, lai tiktu izglābts grēku plūdīs. Caur savu ticību un paklausību viņš nostiprināja šo izredzētību. Izraēla tauta tika izredzēta, lai saņemtu svētību un pestīšanu; lai savu izredzētību nostiprinātu, tiem bija jāpaliek uzticamiem Mozus bauslibai. Šī izredzētība nebalstījās cilvēku uzskatos. Tā bija Dieva brīva izvēle (5. Mozus 7, 6.7).

Turklāt Dievs izredzēja Izraēla tautu, lai tā kalpotu Viņam: „Un jūs būsīt man par priesteru un ķēniņu valsti un par svētu tautu. Šos vārdus tev būs teikt Israēla bērniem.” (2. Mozus 19, 6) Arī šī izvēle nav ar prātu izprotama, un tā ir Dieva suverēna izvēle.

Piedāvājums, kas jāpieņem

Jaunajā derībā pestīšana nozīmē atpestīt no grēka, tas ir, atcelt nošķirtību no Dieva. Pestīšanu cilvēks var iegūt tikai caur Jēzu Kristu. Pestīšana iestājas caur dievišķo izredzētību:

- lai kļūtu svētlaimīgs, cilvēkam ir jāiepazīst Jēzus Kristus, Dieva Dēls, kas vienīgais spēj pestīt. Vien tikai no savas atziņas nevar saņemt pestīšanu: atziņai cilvēkam ir

jāatklājas no Dieva. Cilvēka pienākums ir darboties un caur ticību nostiprināt savu izredzētību. Tā Dievs atklāja Sīmanim Pēterim, ka Jēzus Kristus ir dzīvā Dieva Dēls, un Pēteris nostiprināja savu izredzētību tāpēc, ka sekoja Kungam (Mateja 16, 16.17);

- pestīšanas plāns paredz, ka pestīšana pirms beigu laika, tas ir, pirms jaunās radības, tiks piedāvāta visiem cilvēkiem. Tas būs iespējams tikai tad, kad Jēzus, visu ķēniņu Ķēniņš, uzcelš uz zemes savu miera valstību un sātans kopā ar tā sekotājiem būs saistīts. Dievs visā savā rīcības brīvībā izredzēs to brīdi, kurā Viņš piedāvās pestīšanas iespēju katram cilvēkam - pirms vai pēc nāves, pirms vai pēc Jēzus atnākšanas. Šī izvēle pamatojas vienīgi Viņa gribā: cilvēks nevar to izskaidrot un - vēl mazāk - ietekmēt.

Aicinājums kalpot savam tuvākajam

Jaunās derības Dieva tauta ir tā, kas tic Jēzum Kristum un ir izredzēta, lai ne tikai tiktu caur Kristu atpestīta, bet arī Viņam kalpotu (KNK 6.2.3.2). Visi Kristus baznīcas piederīgie ir pasaukti kalpot, lai tie:

- slavētu un pielūgtu Dievu,
- vārdos un darbos liecinātu par Dieva varenajiem darbiem,
- izplatītu evaņģēliju,
- darītu labu..

Šī kalpošana īpaši gulstas uz ūdens un gara kristītajiem, jo tie caur apustuļu sludināšanu dzird patiesības vārdus, ir saņēmuši visus sakramentus un arī grēku piedošanu.

No ūdens un gara atdzimušie Dieva bērni ir izredzēti, lai kļūtu par pirmdzimtajiem Dieva valstībā. Savas atnākšanas dienā Jēzus Kristus paņems pie sevis tos no dzīvajiem un mirušajiem, kuri savu izredzētību ir nostiprinājuši, ļaujot sevi sagatavot uz šo atnākšanu caur apustulātu. Tiem būs iespējama kopība ar Kristu, un tiem nevajadzēs stāties pastarās tiesas priekšā. Miera valstībā tie būs ķēnišķīgie priesteri un kā Kristus vēstneši sludinās pestīšanu visiem cilvēkiem, kuri jēlkad ir dzīvojuši (Atklāsmes 20, 6).

Amatā ar īpašu uzdevumu

Jau no mūžības Dievs izredzēja atsevišķus cilvēkus un uzticēja tiem īpašu uzdevumu. Ābrahāms tika izredzēts, lai kļūtu par svētību savai tautai, Mozus un Jozua tika izredzēti, lai ievestu Izraēla tautu apsolutajā zemē. Arī Jēzus ir no Dieva izredzēts, lai tiktu sūtīts kalpot cilvēkiem (Mateja 12, 18; Lūkas 9, 35).

Attēls: Pavlo Vakhrushev – Fotolia.com

Kungs izredzēja savus mācekļus, vēlākos apustuļus, un Pēterim uzticēja īpašu uzdevumu (Ap. d. 15, 7).

Mēs ticam, ka izredzētība amatā ir Dieva griba un nevis cilvēku izvēle. Apustuļiem ir uzdevums atpazīt dievišķo gribu un rīkoties, to ievērojot.

Dieva atbilde: uzticība

Dievs ir uzticams: Viņš iesākto darbu arī pabeigs (Filipiešiem 1, 6). Atbilstoši Viņa pestīšanas plānam katram cilvēkam ir iespēja tikt pestītam (1. Timoteja 2, 4). Izredzētība pestīšanai attiecas uz to, kur un kad Dievs piedāvā pestīšanu. Miera laika beigās visi cilvēki būs iepazinuši Jēzu Kristu. Tas, kuri būs izslēgti no kopības ar Dievu, būs saistīts ar to, ka šie cilvēki nepieņēma pestīšanas piedāvājumu, nevis ka tie netika izredzēti.

Dievs pasargās savu baznīcu

Kopš tiem laikiem, kad tika nodibināta baznīca, Dievs to ir sargājis, vienmēr nodrošinot nepieciešamo svētumu un žēlastību, lai, neskatoties uz cilvēku nepilnību, baznīca vienmēr būtu redzama un sajūtama. Viņš ir rūpējies par to, lai šī redzamā baznīca varētu pildīt savu misiju, proti, nest evaņģēliju tālāk un uzturēt dzīvu ticību Kristum.

Mīlestībā uz Dievu un savu tuvāko Kristus baznīcai piederīgie pilda šo kalpošanu. To, kas esam piedzimuši no ūdens un gara, sirdīs apzīmogošanas dienā ir izlieta Dieva mīlestība.

Šai kalpošanai jāizpaužas dievbijībā. Mums ir jāapzinās, ka cilvēks var saņemt pestīšanu tad, ja ir izredzēts no Dieva. Dievs pats meklē un atrod izredzētos. Un šī izredzētība ir mistērija, ko mēs nevaram izskaidrot, izvēle, kuru mēs nevaram ietekmēt ar saviem labajiem darbiem.

Līdz miera laika sākumam Kristus baznīcai piederēs tie, kurus Dievs ir izredzējis pestīšanai un kalpošanai. Tāpēc mēs secinām: lai īstenotu pestīšanas plānu, nav nepieciešams līdz Kunga atnākšanai nokristīt vai apzīmogot visus cilvēkus.

Dievs sagaida no mums, lai mēs Viņam kalpotu aiz mīlestības, nenogurstoši un paļautos uz Viņu. Viņš rūpēsies par to, lai Viņa baznīcā vienmēr būtu pietiekami daudz cilvēku, kas ir izvēlēti, lai izpildītu Viņa uzdevumu. To Viņš darīs arī lielo bēdu laikā (Atklāsmes 12, 6). Evaņģēlijs uz zemes tiks sludināts līdz noteiktam Dieva noliktam laikam.

Dievs ir kopā ar saviem bērniem

Dievs ir uzticams tiem, kurus Viņš ir izredzējis, lai tie piederētu pie ķēnišķīgo priesteru kārtas. Viņš ir modrs par to, lai nekādi spēki nevarētu kavēt šo cilvēku sagatavošanu un paņemšanu, Kristum atkal atnākot (Atklāsmes 12, 5). Mums nav nekāda priekšstata par pestīšanas dāvāšanu visiem cilvēkiem, par nepieciešamo Dieva un Kristus priesteru skaitu (144 000 ir simbolisks skaitlis). Neviens nevar pateikt, cik daudz būs pirmsdzimto šeit un mūžībā.

Mums ir atziņa, ka apustuļi uz zemes darbosies tik ilgi, līdz tiks izveidota ķēnišķīgā priesterība. Caur apustuļu amatu Dievs dos visus nepieciešamos spēkus, lai tie nostiprinātu izredzētību un varētu sasniegt ticības mērķi.

Dievs palīdz saviem kalpiem

Kungs būs līdz beigām klāt tiem apustuļiem, kurus Viņš ir izredzējis uzdevumu pildīšanai (Mateja 28, 20). Viņš paliks modrs par klints amatu, Pētera kalpošanu, kas ir pirmapustuļa amats, lai baznīcu nevarētu uzvarēt ļaunums (Mateja 16, 18). Visi no apustuļa amata ieceltie amatnesēji, kuri strādā kopībā ar apustuļiem un pirmapustuli, var droši paļauties uz Jēzus Kristus atbalstu. Viņa palīdzības dēļ tie izpildīs savu uzdevumu līdz beigām.

Visbeidzot es vēlos aktualizēt Vecās derības praviešus un formulēt atziņu: „Nebīties tu, Kristus baznīca, nebaidieties jūs, Dieva bērni, neatkāpieties jūs, kalpi. Jēzus stāv uzticami savu izvēlēto pusē!”

Iespiests

Izdevējs: Žans Luka Šneiders, Überlandstrasse 243, CH-8051 Cīrihe, Šveice
Frīdriha Bišofa izdevniecība, Frankfurter Str. 22, 63263 Neu-Isenburg, Vācija

Redaktors: Pēteris Johannings g

ISJD 2019: Programma

Programmas daudzveidība: tik daudz jau ir skaidrs par Jaunapustuliskās baznīcas 2019. gada Starptautisko jauniešu dienu. Bet tēmu saraksts un termiņu kalendārs vēl tiks papildināts.

Attēls: Oliver Rütten

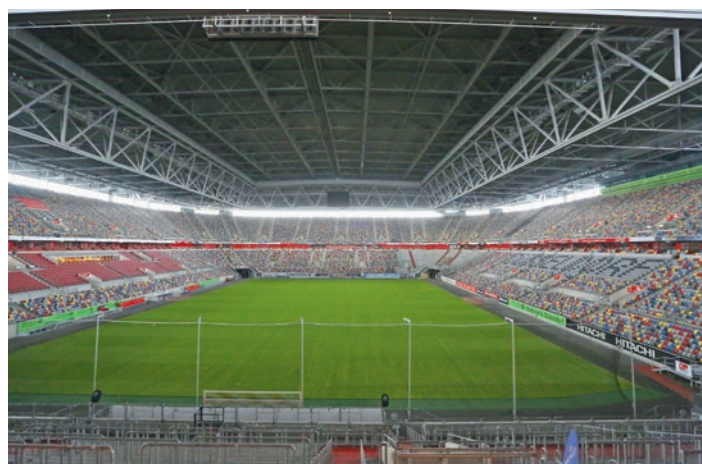
2019. gadā no 30. maija līdz 2. jūnijam apmēram 35 000 līdz 40 000 dalībnieku tiek gaidīti milzīgajā Diseldorfas Starptautiskajā tirgus arēnā Vācijā. Šī lielpilsēta Reinas krastā būs satikšanās vieta jauniešiem no visas pasaules, kā tas bija pirms desmit gadiem Eiropas jauniešu dienā 2009. gadā. Jau tagad organizatori ir čakli ķērušies pie darba.

Patlaban viņi sāk noslīpēt šo trīs dienu programmu. Vienā tiešsaistes aptaujā ir piedalījušies vairāk nekā 3000 jauniešu vecumā no 11 līdz 34 gadiem. Ir izveidotas trīs darba grupas: no 11 līdz 17 gadiem, no 18 līdz 24 gadiem un no 25 līdz 34 gadiem.

Dievkalpojuma lielā nozīme

Starp dažādām vecuma grupām ir liela atšķirība mūzikas gaumē. Arī tēmas tiek vērtētas pēc dažādiem kritērijiem – no nopietnām Bībeles tēmām līdz tam, ko vēlas daudzi. 96 procenti piekrīt dievkalpojumam Debesbraukšanas dienā un svētdienā. Arī attiecībā uz darbnīcām, demonstrācijām un ielu muzicēšanu visas grupas varēja vienoties. Semināri un diskusijas vairāk domāti vecākām grupām.

Par tēmu „Sociālie mediji” interesējas vecumā no 11 līdz 17 gadiem. Par tēmu „Laulība un ģimene”, „Dzīves un nākotnes plānošana” un „Dzīves krīzes” vairāk interesējas

vecumā pāri 20 gadiem. Kā vienmēr par tēmām „Būt kristietim ikdienā”, „Dzīve pēc nāves” un „Kristus atnākšana” interesējas vairāk nekā 80 procentu aptaujāto. Un vispār, tēmas par ticību joprojām izraisa lielu interesi.

Devīze: te es esmu

„Te es esmu” – tāda ir jauniešu dienas devīze. Šos iedrošināšanas vārdus izrunā Dievs uz cilvēkiem un arī otrādi. Tāpēc tas der arī jauniešu dienas pasākumu dalībniekiem kā doma: „Es darbošos līdzī. Es atbraukšu un piedalīšos. Es vēlos līdzdarboties!” Pirmapustulis Žans Luka Šneiders un daži aprīņķa apustuļi jau 2017. gadā apmeklēja un apskatīja šo teritoriju. Un viņi bija ļoti apmierināti ar to, ko bija redzējuši. Vasarā sāksies pieteikšanās pasākumam.

I „Kopā augt, kopā saaugt”

Rietumvācijas apgabala baznīcā ir notikusi pilnīga vadības maiņa: kādā no svinīgajām pieņemšanām baznīcas pārstāvis iepazīstināja klātesošos ar jauno apriņķa apustuli un viņa nākotnes mērķiem.

Kopš 2018. gada 1. janvāra Ziemeļreinas-Vestfālenes un Hesenes-Zāras apgabali ir kā viens vesels. 2018. gada 25. februārī pirmapustulis Žans Luka Šneiders pavadīja Hesenes apriņķa apustuli Berndu Koberšteinu pelnītā atpūtā un nodeva viņa darba apgabalu Ziemeļreinas-Vestfālenes apriņķa apustulim Raineram Štorkam.

Tāpēc Jaunapustuliskā baznīca 2018. gada 5. martā ielūdz uz tikšanos Frankfurtes ziemeļu draudzi. Aicinājumam sekoja 50 apmeklētāji - arī evaņģēliski luteriskās un katoļu baznīcas vadītāji, kā arī zemes ministrijas un komunālpolitikas pārstāvji. Programmu vadīja baznīcas pārstāvis biskaps Pēters Johannings.

Trīs nākotnes mērķi

„Kopā augt, kopā saaugt” - šī devīze, saistīta ar apvienošanos, bija apriņķa apustuļa Štorka uzrunas centrā. Arī jaunajā atbildības limenī viņš vēlas turpināt:

- stiprināt draudzes to atrašanās vietās - tas nozīmē akcentēt savstarpējo atbildību, veicināt iniciatīvu un sniegt draudzēm iespēju pašām rīkoties atbilstoši baznīcas vadības uzskatiem;

- ievērot finansiālos resursus - vēl problēmu nav, taču ir jādodomā arī par nākamajām paaudzēm; turklāt jāmeklē līdzsvars starp Vācijas un misijas aprūpētajiem apgabaliem 40 zemēs, kuras var sevi finansēt tikai par 0,5 - 40 procentiem;
- aktīvi piedāvāt evaņģēliju - Jēzus mācība ir vērtību sistēma, lai nodrošinātu labu cilvēku savstarpējo eksistenci; to nodot tālāk nav tikai atsevišķu personu vai konfesiju, bet gan kopējās Kristus baznīcas uzdevums.

Apskats

- 01.07.2018 Detmolda (Vācija)
- 05.07.2018 Ulanbatora (Mongolija)
- 08.07.2018 Maskava (Krievija)
- 21.07.2018 Kindu (Kongo DR)
- 22.07.2018 Kisangani (Kongo DR)
- 26.07.2018 Tembo (Kongo DR)
- 29.07.2018 Kinšasa (Kongo DR)
- 10.08.2018 Muamba (Tanzānija)
- 12.08.2018 Dāresalāma (Tanzānija)
- 18.08.2018 Šauļi (Lietuva)
- 19.08.2018 Rīga (Latvija)
- 16.09.2018 Merlebaha (Francija)
- 26.09.2018 Honkonga (Honkonga)
- 30.09.2018 Brisbena (Austrālija)

New Apostolic Church
International

